

Autor: Gabriela Tvrdíková

Masarykova základní škola Polička, nábřeží Svobody 447, 572 01 Polička

kategorie: žáci základních škol

5 hasičů

Bylo, nebylo, ve staré vesnici žilo 5 hasičů. Byli to bratři a měli se rádi. Nejstarší byl velice chytrý, a proto se mu říkalo Chytrolín. Druhý bratr uměl mluvit s rostlinami. Jmenoval se Zahradníček. Třetí bratr Rychlík hrozně rychle utíkal. Čtvrtý bratr Skokan zase vyskočil až nad nejvyšší horu v této zemi. Pátý byl největší ňouma ze všech, ale byl to vážně dobrák od kosti. Všichni bratři měli ale něco společného. Když někde hořelo, tak je jejich kouzelný řetízek, který dostali od rodičů, začal pálit.

Jednoho krásného letního dne, když šli všichni na procházku a chystali si piknikový košík, je najednou začaly pálit řetízky. Běželi domů pro svůj hasicí přístroj. Uviděli kouř u paní Veverky, která bydlela na tom nejvyšším stromě. Jenže co se nestalo, když ňouma utíkal, zakopl a převrátil celý hasicí přístroj. Všichni na něj byli našťvaní, ale na hádky nebyl čas, protože museli rychle utíkat pro vodu. Rychlík se Zahradníčkem utíkali k nejbližší řece a Skokan s Chytrolínem šli zachránit paní Veverku. ňouma šel po špičkách domů.

Všichni čtyři bratři se vrátili domů až navečer. No a teď to začalo, všichni na ňoumu křičeli a vyčítali mu, že by kvůli jeho nešikovnosti mohla paní Veverka zemřít a také že by se všichni začali hasičům posmívat. ňouma utíkal s brekem pryč. Utíkal, utíkal, až doběhl ke stromu, který měl nekonečno barevných lístků. Na chvíli se zastavil a jeho dech zeslábnul, protože na tomto místě trávil se svou rodinou nejvíce času. Sedl si pod ten strom a se slzou v oku si v duchu říkal, proč on musí být hasičem, vždyť by to bez něj všichni zvládli.

Zatím ve vesnici bratři litovali toho, co mu vyčetli, a proto ho začali hledat. Rozběhli se do všech koutů vesnice, jenže jejich bratříček nikde nebyl. Nikdo z nich si nevzpomněl na strom s nekonečno barevnými listy. Skokan vyskočil na nejvyšší strom a v tom ho oslepil žár. Jejich dávný zlý dračí nepřítel, který zabil jejich rodiče, se vrátil a rozpoutal po celé vesnici požár. Skokan spadl a naštěstí se mu nic nestalo. Všechny řetízky začaly pálit tak moc, že se jim skoro propálila kůže. Když chtěli jít domů pro přístroj, tak jen uviděli, jak jejich dům plný vzpomínek hoří. Všechny řeky byly vyschlé a hasiči byli v koncích. Když ňouma ucítil žár na svém hrudníku, tak se vyděsil. Potom svůj řetízek strhl z krku a chtěl ho zahodit. Už napřahoval ruku, jenže vtom mu nějaký hlas říkal: „Jestli to uděláš, jestli neuposlechněš varování, budeš na světě sám.“ Řetízek si nasadil a utíkal zpátky do vesnice. Utíkal tak rychle, že skoro zapomněl padat. Dorazil a uviděl svou rodnou vesnici v plamenech. V hlavě mu proběhly tisíce myšlenek. V tu chvíli uviděl draka, jak se chystá zabit jeho bratry. Z plných plic zakřičel na draka a z rukou mu začaly vytékat silné proudy vody tak ledové, že by zmrazily i tu nejžhavější pec. Všechno kolem bylo uhašeno. Král, královna, všichni, co tu žili, nemohli uvěřit, že někdo tak nešikovný dokáže takové kouzlo. Drak se vylekal a všechny bratry pustil na zem. ňouma začal bojovat s drakem. Všude létaly jiskry s ledovými prameny. Drak zasáhl ňoumu přímo do řetízku. Padl na zem. Bratři se mu snažili pomoci, ale bylo pozdě. ňouma z posledních sil vzpřímil své paže a pustil ten nejledovatější proud, který draka zasáhl do srdce a ten na místě zemřel. Okamžitě se všichni rozběhli k ňoumovi, ale ...

Nebojte, nezemřel. Nic se mu nestalo, protože ho ten řetízek po celou dobu chránil. Když otevřel oči, viděl kolem sebe své bratry, krále s královnou, pana Otakárka nebo třeba paní Veverku. ňouma si stoupl a všichni bratři ho objali tak, jak ještě nikdy. V tu chvíli si

Ňouma uvědomil, že vůbec není zbytečný. Král zvedl jeho ruku a prohlásil: „Spolu se svými bratry se stáváš královským hasičem.“ Od této chvíle Ňoumovi nikdo neřekl jinak než Ňouma hrdina. Každý mladý chlapec si přál být hasičem.

Po pár letech, když se tak jednou Ňouma hrdina procházel po náměstí, zaslechl starého dědečka, jak vypráví svým vnoučatům o velkém boji mezi drakem a statečným hasičem. Zahřálo ho to u srdce. Od té chvíle už nikdy nepochyboval o hasičích.